

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от М.Т.М, ЕГН *****, с адрес гр.София, *****, срещу Електронен фиш, Серия К, №5893995, издаден от СДВР-МВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят оспорва процесния ел.фиш, като неправилно и незаконосъобразно издаден. Навежда доводи за нарушени изисквания на чл.165, ал.2, т.6 и т.7 от ЗДвП; за липса на приложения към него скица или схема на процесния пътен участък; за липса на реквизит, а именно: нарушението не е надлежно описано, доколкото няма посочване на местоположението на знака спрямо мястото на нарушението, с оглед обхвата на действие на техническото средство; служебният автомобил не е бил на видно място; в изговения видеоклип липсват задължителни реквизити, съгласно дадените методически указания от МВР. Претендира недоказаност на вмененото му нарушение, тъй като не е управлявал той автомобила.

Моли съда да отмени процесния ел.фиш, на посочените в жалбата основания.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява в съдебно заседание и не взема допълнително становище.

Ответната страна, в лицето на издателя на ел.фиш - СДВР-МВР, редовно призована, не се явява в съдебно заседание. Представя писмено становище по делото, с което оспорва жалбата и моли обжалваният ел.фиш да бъде потвърден. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното възнаграждение за адвокат.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва процесния ел.фиш. Последният е връчен на жалбоподателя на 09.07.2022 г., а жалбата против него е депозирана на 22.07.2022 г., т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок за обжалване, считано от датата на връчване. С оглед на горното, жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Въз основа на събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 06.05.2022 г., в 11:19 часа, жалбоподателят управлявал лек автомобил „КИА К5“, с рег.№***, по бул.„Пейо К. Яворов“ до №58, с посока

на движение от бул., „Драган Цанков“ към бул., „Никола Й Вапцаров“, като се движил със скорост от 89 км/ч. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство – ATCC ARH CAM S1, записващо и заснемащо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на изготвения снимков материал, СДВР-МВР издал ел.фиш, Серия К, №5893995, с който на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 800 лева, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4 от ЗДвП.

По отношение на възражението за съществени нарушения на процесуалните правила, съдът намира, че същите са неоснователни поради следните причини. В чл.189, ал.5 – ал.11 от ЗДвП е регламентирана специална процедура за издаването, обжалването и влизането в сила на електронен фиш.

В нормата на параграф 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронен фиш като „електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“.

В параграф 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за „автоматизирани технически средства и системи“, според която дефиниция те са уредени за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и края на работния процес.

Издадена е и Наредба №8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, която е в сила от 23.05.2015г. В чл.2 от Наредбата е разписано, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения-видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение по пътищата. Съгласно чл.3 от Наредбата, въз основа на тях се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Спазени са изискванията за използването на автоматизирано техническо средство, а именно ATCC ARH CAM S1 – от представения по делото протокол е видно, че въпросното техническо средство е преминало периодична проверка. От страна на контролните органи са изпълнени и изискванията, разписани в чл.4 от Наредбата, а именно: контролът да се осъществява с ATCC, което да е одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална и последваща проверка от Българския институт по

метрология. Съставен е и протокол по чл.10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол – гр.София, бул.,„Пейо К. Яворов“ № 58, посока на движение от бул.,„Драган Цанков“ към бул.,„Никола Й Вапцаров“.

Приложен е и снимков материал, от който е видно както разположението на уреда, измерил скоростта, така и на самия лек автомобил.

Страните не спорят по отношение на мястото на деянието – в рамките на територията на гр.София, при ограничение на скоростта от 50 км/ч. Установена е скорост на движение с 39 км/ч повече от позволената скорост от 50 км/ч.

Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки, съгласно чл.189, ал.15 от ЗДвП, са годни веществени доказателства, без да са налице пороци при тяхното изготвяне. Видно от приложения снимков материал, на процесната дата и място МПС с рег.№ *** се е движел със скорост, надвишаваща разрешената скорост от 50 км/ч в населено място.

Съдът приема, че представените от административнонаказващия орган доказателства притежават доказателствена сила за посочените в тях правнозначими факти, поради което съдът кредитира същите в тяхната цялост.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събрания по делото доказателствен материал, съдът прави следните правни изводи:

Предвид обстоятелствата, които са изложени в обжалвания ел.фиш, Серия К, №5893995, нарушението е извършено при условията на повторност, по смисъла на чл.182, ал.4 от ЗДвП, а именно в едногодишния срок от влизане в сила на ел.фиш, Серия К, №3639494. Жалбоподателят е санкциониран на основание чл.182, ал.4 от ЗДвП, който предвижда, че когато нарушението по ал.1, т.1-5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер.

Според параграф 6, т.33 от ДР на ЗДвП, „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите на чл.174, ал.2 от ЗДвП – в двегодишен срок, от влизане в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Според чл.189, ал.11 от ЗДвП, влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление.

Съдът намира, че за да е прецизно обвинението за квалифициращия признак „повторност“ по смисъла на чл.182, ал.4 от ЗДвП, следва най-малко в обжалвания ел.фиш да е посочена датата, на която е влязъл в сила предходния ел.фиш за същото по вид нарушение. В конкретния случай не е посочена точната дата, на която ел.фиш, Серия К, №3639494 е влязъл в сила.

От друга страна обаче, така допуснатото процесуално нарушение не е съществено, тъй като може да бъде преквалифицирана приложимата правна

норма по основния състав и съответно да се намали размера на наложената глоба. В горния смисъл, процесният ел.фош следва да бъде изменен.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, приложим в настоящото производство на основание чл.87 от ЗАНН, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на делото право на такива има ответната страна по жалбата, с оглед на което своевременно заявената претенция в депозирано писмено становище от процесуалния представител на издателя на ел.фиш, се явява основателна. Съгласно чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП, която разпоредба от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредбата, възнаграждението за защита в производството по ЗАНН е от 80 до 120 лева. В настоящото /въззивно/ производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт, чрез депозирани писмени бележки. Делото не разкрива завишена фактическа и правна сложност, разгледано е в едно съдебно заседание, в което са приобщени писмени и гласно доказателства. При това положение, справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния предвиден размер в Наредбата. По аргумент от т.6 от ДР на АПК, разноските следва да се присъдят в полза на това юридическо лице, от което е част административнонаказващият орган – в случая това е СДВР-МВР, със седалище гр.София.

Водим от горните мотиви, съдът